Het ten Anker / Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten de Koninklijke Marine, Koopvaardij, Visserij en Binnenvaart aangaande over het heden en verleden.

“ Redactie “
http://www.tenanker.com
Abeelstraat 96
3329 AG Dordrecht
Nederland
arcon46@kpnmail.nl
telefoon: tussen 10.00 en 16.00 uur
06-25160899

Disclaimer

“ten Anker / Publicatiebord”

Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

*Deze extra toevoeging van het web-magazine fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website**: https://www.tenanker.com** en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.*

HET PUBLICATIEBORD Nr. 45
5e jaargang – 8 november 2022

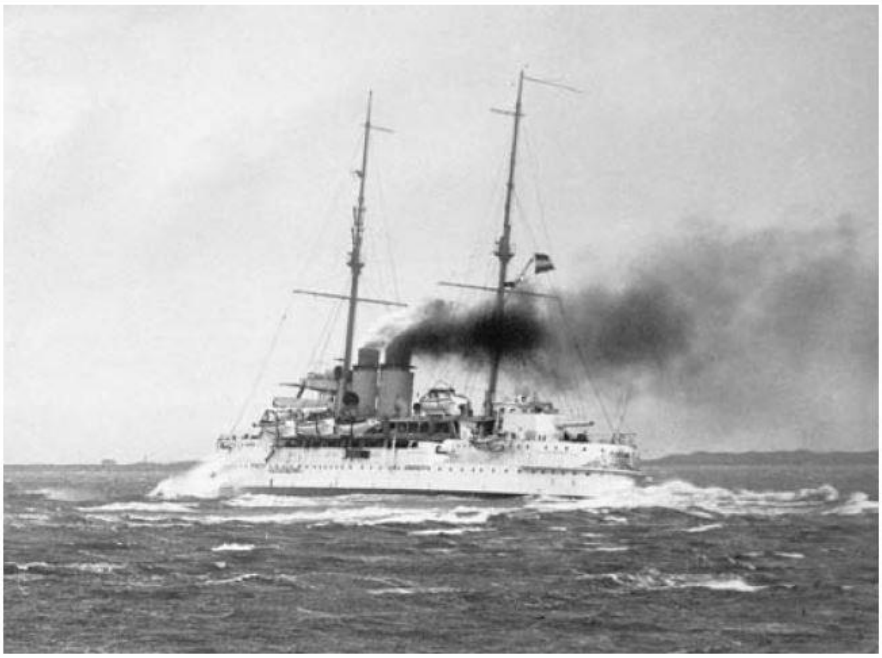

Hr.Ms. pantserschip De Zeven Provinciën 1910-1933. Na de muiterij (feb. 1933) omgebouwd tot artillerie-opleidingsschip. Gezonken febr. 1942.

Moos en Bram waren 14 dagen in Parijs. Nachtclub in nachtclub uit, striptease in striptease uit en na 14 dagen en nachten in de lichtstad op stap te zijn geweest , rijden ze weer terug naar hun vertrouwde Amsterdam. In de coupe van de trein die hen weer naar huis zal brengen zet Bram die een heel kaal hoofd heeft , zijn hoed af.
Moos kijkt met walging naar Bram en smeekt hem “ “Bram , om ‘s hemelswil zet je hoed op , ik kan geen NAAKT meer zien.
……..

Arie,
Naar aanleiding van Publ. 44 blz. 14.
Ik heb eigenlijk geen antwoord, maar kan het zijn dat "tongenworst" wordt bedoeld.

In NNG werden we er mee dood gebombardeerd.

Met vriendelijke groet,

Geert Tipker.

……

Antwoord op de vraag Torpedistenbloed die werd gesteld in het Publicatiebord van vorige week op blz. 14 :

Via www.marinekreten.nl/marinetekst.html het antwoord is:
Koffie zonder melk, voor de wacht lopers.

Herinnering: HW bij de poort mijnendienstkazerne, oliekachel met daarop ketelwater met drie schepjes gemalen koffie met Buisman na een uurtje mok vol dan bleef je echt wel wakker.

Groeten uit Schagen.
W.D. Reinalda

……

Naar aanleiding van het Publicatiebord nr. 44

Ben het geheel eens met het advies van notaris Goedegebuure

Wij zijn ooit naar twee verschillende notarissen geweest om onze nalatenschap, zoals ons koophuis, vast te leggen en hoorde twee keer hetzelfde verhaaltje. Dat was ook de bedoeling, hoor je het van twee onafhankelijke kanten. De eerste visite is altijd kosteloos.

Ab Woudstra,

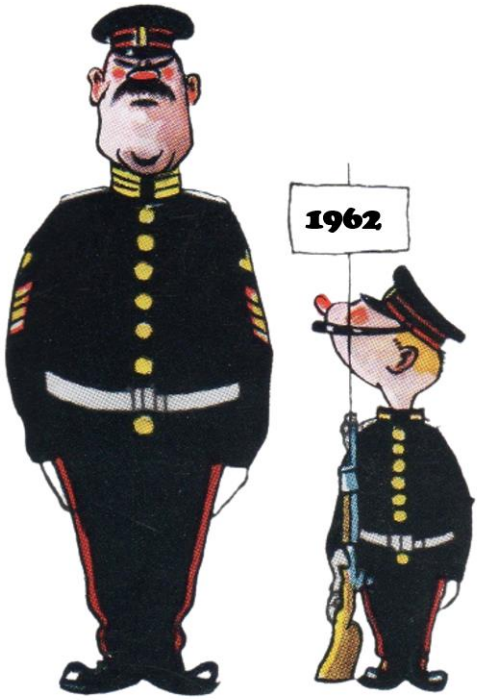

Die boeventronie met zeiksnor zal goed passen in het smoelenboek voor de EMV foto's…

Kijk even op www.debakstafel.nl

==========

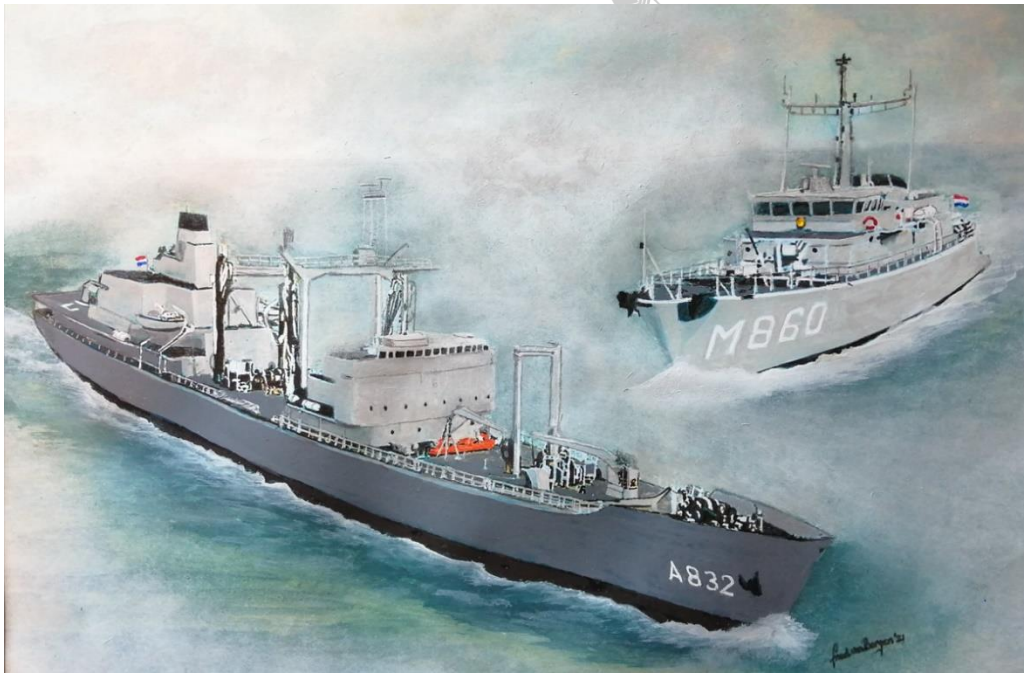

Uw schip als Schilderij?

Fred van Bergen, één van onze bemanningsleden aan boord, heeft al menig marineschip op het doek vastgelegd. Fred wil de inkomsten van de verkoop van de schilderijen schenken aan de AMS Bernisse.
Hij gaat op uw verzoek dat schip schilderen waarop u gevaren heeft.
Elk schilderij is dus uniek.

De prijzen liggen tussen € 25,= en € 50,= afhankelijk van formaat en met of zonder lijst. Verzendkosten zonder lijst als brievenbuspost € 3,=, met lijst als pakket € 7,=. Levertijd is 3 tot 6 weken. (Risico van verzenden is voor de koper).

Heeft u interesse?
Stuur dan een e-mail naar donateursadm.bernisse@kpnmail.nl en u krijgt alle informatie via e-mail toegezonden.

Hoe mooi kan Huisduinen zijn….
Ieder keer dat ik een bezoek breng aan Den Helder rijd ik altijd even door naar Huisduinen…
Even met mijn antiekblonde kop in de wind staan, eventjes uit waaien en turen over de zee, hopende een glimp op te vangen van een mooi tafereel in de golven, een grijs schip wat uitvaart c.q. thuis komt, thuis in veilige haven.

En iedere keer weer opnieuw komen weer de gedachten terug uit de jaren van weleer, de gedachten dat ik voor korte en/of langere tijden was weggeweest.
Vaak in de laatste uurtjes van deze reizen voor binnenkomst was ik op de brug te vinden of aan dek om een glimp op te vangen van onze Lange Jaap die met zijn schijnsels over de golftoppen van de Noordzee schitterden…..

Aan boord, in gedachte verzonken hoe welkom deze lichtbundels binnenkwamen en vanuit die positie denkend aan de avonden dat ik weer veilig in het warme nest was, thuis bij moeders de vrouw !
Wonend in de Schooten (Den Helder) kwamen dezelfde lichtbundels bij mij binnen, en gaf me een gevoel van rust, een gevoel van geborgenheid.
Ook nu nog als ik Den Helder bezoekt zie ik al vanuit mijn auto rijdend langs het Kanaal de schijnsels komen, en wederom besluipt me dan de gedachten die ik net eerder omschreef…

Wat kan zo'n vuurtoren toch nog een invloed hebben op het denken, en beleven van herinneringen.
Terug naar Huisduinen,… menig mens heeft daar gestaan. Als ieder daar een verhaal over zou kunnen schrijven, over hun gedachten, over hun beleving, kunnen we denk ik er vele pagina's mee vullen. Maar behalve de gedachten aan vroeger valt het mij op dat er in deze Noordkop ook nog veel meer moois is te zien, zelfs bij guur weer (wat we overigens ook wel gewend zijn daar aan de kust)

Neem nu bijvoorbeeld mijn onderstaande foto…. Ik schrijf hem hierbij weg als :

Foto van de week !

Heeft u ook een mooie plaat, stuur deze dan in aan de redactie !

† Op 1 november kwam het berichtje binnen dat onze sobat Hans Malipaard op 21 oktober j.l. is overleden.
Wij wensen alle erven veel sterkte !

Beste Arie en L.S.;

Er is momenteel weer een hoop te doen om Nieuw Guinea zoals bekend blijven de leuke herinneringen hangen en verdwijnen de slechte ervaringen
Maar door het opkomen van de apenpokken met bijbehorende discussie kwam bij mij gevoel van die tropische ongemakken weer terug.
Je leest er nooit over maar ik weet zeker dat het bij velen heel herkenbaar is!

<u>Tropische ongemakken bij de Marine.</u>
Ik vrees dat het in Indië hetzelfde of nog erger was maar mijn ervaring beperkt zich tot **Nieuw Guinea.**

De laatste weken is er overal vrees voor Apenpokken en de meeste mensen hebben geen idee wat dat zijn maar wij in Nieuw Guinea hadden daar vaak last van, net zoals van Rode hond, Ringpier en een tropenzak! Op de schepen met airco had men meer last van Lemkakken.

Tropenzweren waren en natuurlijk ook maar daar kan iedereen zich wel wat bij voorstellen maar **Apenpokken** waren ronde blaasjes, met vocht gevuld, die je vooral kreeg onder je onderarmen als je veel schrijfwerk deed en je huid lang op een bureaublad o.i.d. lag. De echte naam is mij nooit bekend geworden en ik denk dat ze zo genoemd werden omdat ze wel op de echte Apenpokken leken.
Door de armen goed droog te houden en te talken ging dit vanzelf over.
Ze waren wel pijnlijk!

Rode hond kreeg men doordat de poriën open gingen staan vanwege de hitte en men snel verkoeling zocht in de wind waardoor er stof in de poriën kwam en deze zich sloten door afkoeling en dan gingen ontsteken. Hele plekken met rode stipjes op armen, borst en benen die ontzettend jeukten! Het duurde soms maanden voordat ze verdwenen waren.

Ringpier kwam minder vaak voor en ik weet niet waardoor dat kwam maar het waren rode ringen, onderhuids, die meestal op armen en benen voorkwamen.

Een tropenzak kwam redelijk vaak voor en is vergelijkbaar met “doorliggen”. Door overvloedige transpiratie met het daarbij gepaard gaande zout en de wrijving tussen je bovenbenen en de balzak werd de huid rood en dun en dat ging gepaard met ontzettend jeuken waardoor men natuurlijk krabde en uiteindelijk de huid op de zak en op grote plakken aan de binnenkant van de benen helemaal verdween en men rauw vlees over hield. De jeuk was zo erg dat men er niet van kon slapen of zelfs aftershave opspoot omdat de pijn beter te verdragen was als de jeuk. Wij zouden in het voorjaar naar Hongkong gaan voor een dokbeurt en iedereen hoopte daar door de koelte van zijn tropenzak af te komen maar Hongkong werd steeds uitgesteld en uiteindelijk ging men naar de ziekenboeg waar de zieken pa met een grijns op z’n gezicht je door de knieën liet zakken zodat het zaakje in zo’n niervormig bakje met jodium kwam te hangen. Daarna werd er een dikke laag zalf (die meer op Karre smeer leek) opgesmeerd en werd alles in enkele rollen toiletpapier verpakt. Dit werd elke dag herhaald en na zo’n 10 dagen was de ellende voorbij.

Leuke anekdote:
Onze tamboer had ook een enorme tropenzak en liep dus ook wijdbeens.
Bij plechtigheden moest de tamboer in paraderust voor de bemanning staan, met de hoorn op zijn rechterknie. Zodra de commandant naar vorenkwam klonk het “Geef acht” en iedereen ging in de houding staan maar bij de tamboer schoven alleen z’n voeten iets naar elkaar maar de ruimte tussen zijn benen bleef gelijk waardoor hij met ruime O benen in de houding stond.

Lemkakken noemden we het als het velletje tussen de tenen ingescheurd was hetgeen vaak voorkwam bij meerdere tenen en vooral op schepen met airconditioning.

Vr. grt … Jan van der Loo.

Dirk H.A. Kolff

Frans Naerebout (1748-1818) en het Vlissingen van zijn tijd

Loods en burger van een stad in verval

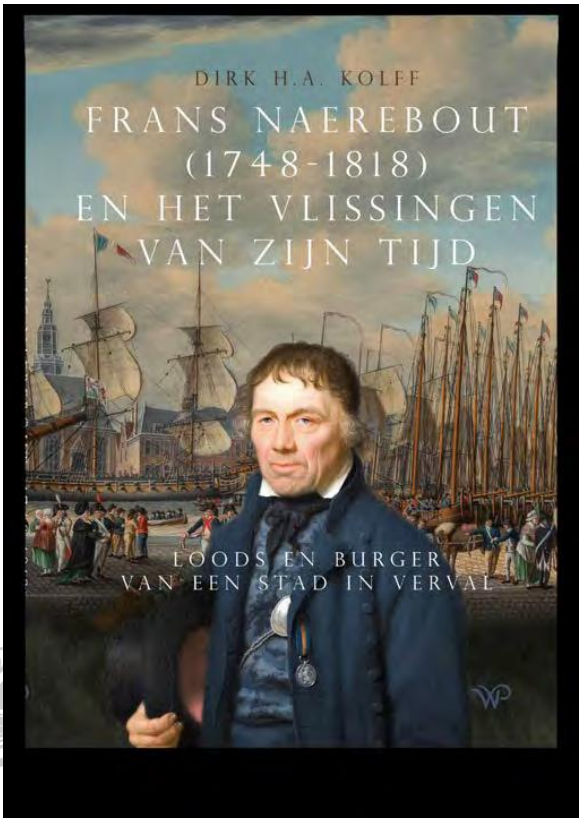

Frans Naerebout, mensenredder, VOC- en marineloods en 'Vader van het Nederlandse Loodswezen', maakte in Vlissingen de Patriotten- en de Bataafs-Franse tijd op een heftige manier mee. Hier speelde zich het leven een graad feller af dan elders. Smokkelarij, kaapvaart, slavenhandel, Oranjeliefde en Oranjefurie, godsdiensttwist en burgerstrijd, een bombardement en watersnood, de Franse bezetting – het verval van zijn stad raakte Naerebout diep.
Het verhaal over Vlissingen en de bekende loodsenfamilie Naerebout toont ons het zware leven van eenvoudige burgers.

Toch waren er ook heren die de waarde van mensen als Naerebout erkenden en via patronage voorkwamen dat ze tot armoede vervielen.
Het boek is voor € 49,99 te koop; meer informatie via www.walburgpers.nl

Dirk Kolff groeide op in Vlissingen, doorliep het Middelburgs gymnasium en was tot 2003 hoogleraar Moderne Geschiedenis van Zuid-Azië aan de Universiteit Leiden.

Jaap,

Zal deze compilatie over mijnen ruimen op de kust van Cadzand in de vijftiger jaren, opsturen naar arcon 46.
In de nieuwe editie staat een verhaal over het ruimen van mijnen op de kust voor Cadzand in 1945.
Later werden tijdens onze vakantie in de vijftiger jaren voor Cadzand opnieuw mijnen geruimd. En tot ontploffing gebracht.
Kan me nog goed herinneren dat de drukgolf van zo'n ontplofte mijn, mij als jochie met mijn smoel plat op het zand van het strand van Cadzand smeet.

Jan Bennink

……

Arie,

Lees en kijk altijd met plezier naar het blad. Lees wat ik interessant vind en dat brengt wel eens heinneringen op over de 6 jaren KM.
Ik ben altijd zo gelukkig gewest om al die jaren een varende plaatsing te hebben gehad, behalve de opleiding en ik was blij dat de tijd erop zat.

Maar dat is en ander praatje.
Het gaat over dit verhaal: **"Met het smaldeel naar Leningrad en Stokholm"**. Ik heb de reis als matroos 1 en als tokobaas met Willem Slotboom meegemaakt op de "ZEVEN PROVINCIEN" en van mijn leven heb ik nog nimmer zo een verslag gelezen.
Inderdaad bij en door een adelborst geschreven. Zo slijmerig en zoet, wel waar over het algemeen, maar dit maakt mij ziek.

Blijf zo doorgaan en zal maar niet vragen hoe of je het allemaal doet.

Groeten
Jan van der Doe.

……..

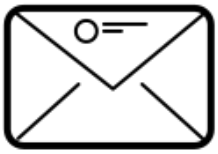

Wij hebben zowel op Curaçao als op Aruba drie jaar gewoond. Op een gegeven moment, wij hadden er al zoveel over gehoord, probeerden wij bij Jaanchi, bij Westpunt, héél voorzichtig een bordje met leguanensoep.

Dat was een meevaller want het deed ons inderdaad denken aan kip/kalkoen. In die tijd, de jaren 80 liepen er lokale jongeren met een leguaan die ze aan de man probeerden te brengen. Met een touwtje vast net voor de achterpoten en werd het touwtje aan een stok gebonden.
De jongens van het land waren niet zo heel erg dapper.

Restaurant Jaanchi

Ab Woudstra,
LTZVK 2 o.c. b/d

……..

AGADIR

In Nederland was het begin maart 1960 voorpaginanieuws en ook in de weken erna drukte het zijn stempel op het nieuws: de aardbeving die de Marokkaanse havenstad Agadir trof in de late avond van 29 februari 1960.

Voor veel, voornamelijk jonge, marinemannen was het op dat moment een rauwe werkelijkheid, die hen hun hele leven bij zou blijven.

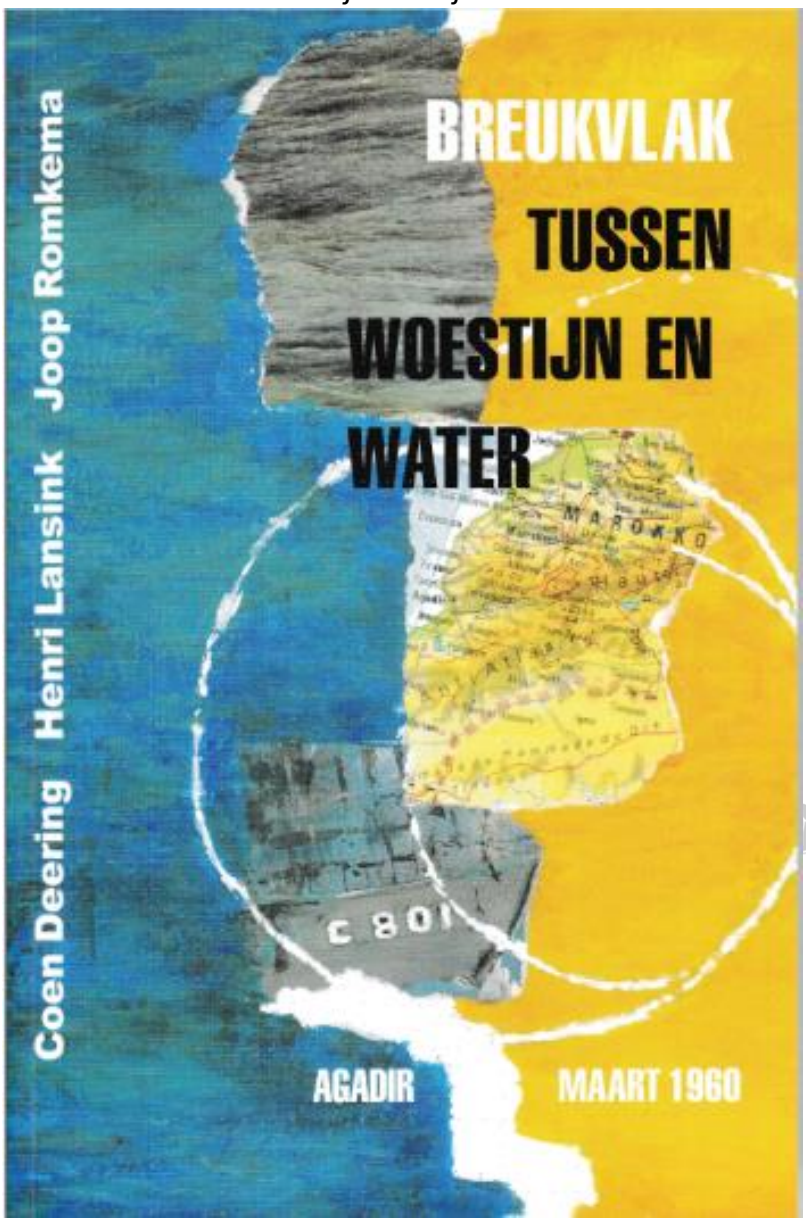

Rond de eeuwwisseling werd er door de Algemene Vereniging van Oud-personeel van de Koninklijke Marine (AVOM) een herdenkingsboek uitgebracht.

Vooral het lezen van de verhalen van "zij die erbij waren" heeft op Uw redacteur diepe indruk gemaakt.

Dit boek mag niet de vergetelheid in gaan!

Doordat o.a. mijn website De Bakstafel en alle daaraan gelinkte sites door de Koninklijke Bibliotheek als Nationaal erfgoed jaarlijks digitaal worden opgeslagen, kan men in de toekomst zien waarmee de marinemannen uit de 19e en 20e eeuw zich bezighielden. Aangezien er ook een link is naar ten Anker, waar ik dit boek plaats en U het kunt lezen, kan men dat in de toekomst ook.

Klik voor het lezen op het handje hieronder

Met dank aan de AVOM voor toestemming tot plaatsing!

Hierbij nog een link waar ook een stuk is te vinden over Agadir
https://wj-gerrits.com

Model in één dag

Tussen 1983 en 2008 zijn veel verschillende managementvormen ingevoerd. Daarbij is steeds geprobeerd de doelmatigheid te vergroten, in totaal met bijna 30%.
Of dat gelukt is, is nog nooit gecontroleerd…

==========

Te koop....

Op de redactie is een kwartetspel afgegeven voor de verkoop…
De vraagprijs is € 2,50 en de verzendkosten € 3,75.

Heeft u interesse ? stuur dan even een mailtje naar de redactie om de verdere afhandeling in het werk te zetten…

==========

Ahoy Arie en L.S,
Dit keer een klein gedichtje, gemaakt op een regenachtige novemberdag.

Sambaljurk

Ik weet wel wat U denkt; “Hij schrijft soms rare dingen.”
U hebt gelijk het is ook waar, maar ik kan mij niet bedwingen.

Nu heb ik een gedichtje, het is mij niet ontschoten, de blauwe hap bij de Marine, kazerne Voorschoten.

Bij moeder thuis kreeg ik soms rijst dat was goed om te eten, maar daar bij de Marine was de blauwe hap naar mijn smaak niet te vreten!

Mijn mond verbrandde van die troep, met sajoer ,sambal en kroepoek.
Dán liever een gevulde koek.

Die kocht ik daar in de kantine ,
en was een goeie klant bij de Marine.

Maar alles slijt, U snapt het wel, in Hilversum het zelfde spel.
Ik móest wel aan de Blauwe hap dat wonderwel begon te smaken.
Mijn moeders rijsthap is vergeten en dol op heerlijk Indisch eten.

Sambaljurk Wim Degen 6 november 2022

Er worden steeds meer schepen uitgerust met zogeheten ‘Flettner rotoren’, rechtopstaande cylinders die snel ronddraaien en met name bij sterke zijwind een brandstof besparing kunnen geven van 6 a 8 tot 10%.

Het zelfde effekt treedt op bij een tennisbal die topspin heeft en komt vaak anders terecht dan je denkt. Denk maar aan de voetballen die ‘de Kromme’, van Hanegem, dat draaiende effekt gaf.
Ab.

……